

तमध्वरे विश्वजिति क्षितीशं निःशेषविश्राणित सर्गः ५
कोशजातं । उपात्तविद्यो गुरुदक्षिणार्थी कौत्सः
प्रपेदे वरतन्तुशिष्यः ॥ १ ॥ स मृन्मये वीतहिरण्मय
त्वात्पात्रे निधायार्घ्यमनर्घ्यशीलः । श्रुतप्रकाशं यशसा
प्रकाशः प्रत्युज्जगामातिथिमातिथेयः ॥ २ ॥

तमिति । कौत्सो मुनिः तं रघुं प्रपेदे प्राप किं कौत्सः उपात्त
विद्यः उपात्ता गृहीता विद्या येन सः पुं किं कौत्सः गुरुदक्षि
णार्थी गुरोर्दक्षिणामर्थयितुं याचितुं शीलमस्य सः पुं किं
कौत्सः वरतन्तुशिष्यः वरतन्तोर्मुनेः शिष्यः किं तं विश्वजिति
विश्वजिन्नान्नि अध्वरेयागे निःशेषविश्राणितकोशजातं निःशेषं
समस्तं विश्राणितं दत्तं कोशानामर्थसमूहानां जातं समूहो येन
स तम् पुं किं तं क्षितीशं क्षितेः पृथिव्या ईशं स्वामिनं ॥ १ ॥ स इति ।
स रघुः अतिथिं अभ्यागतं कौत्सं प्रत्युज्जगाम संमुखं गतः किं सः
अनर्घ्यशीलः अनर्घ्यममूल्यं शीलं स्वभावो यस्य सः पुं किं स
यशसा कीर्त्या प्रकाशः प्रसिद्धः पुं किं सः आतिथेयः अतिथिषु
साधुः किं कृत्वा वीतहिरण्मयत्वात् वीतं गतं हिरण्मयं सुवर्णं
विकाररूपं पात्रं यस्य तद्भावान्मृन्मये मृद्विकारे पात्रे अर्घ्यं अर्घः
पूजा तदर्थं द्रव्यं निधाय धृत्वा किं अतिथिं श्रुतप्रकाशं
श्रुतेन शास्त्रेण प्रकाशं प्रसिद्धं ॥ २ ॥